

Ünnepi elvárások

Bármibe fogunk, elvárásokkal tesszük. A legszerényebb: legyünk már túl rajta! Az átlagos: ne legyen kevesebb, mint máskor! Az egészséges: adjuk és kapjuk a legjobbat és a legtöbbet! Kóros lenne, ha semmit sem várnánk!

Akik már több éve, esetleg évtizede ünnepeljük Jézus bevonulását Jeruzsálembe, szenvedéseit: bele értve halálát is, meg a világtörténelmet átíró feltámadását, kialakult elvárásokkal rendelkezünk a közelgő ünnepsorozatra nézve. Fontosak a jó körülmények, fontosabb a jó hangulat, legfontosabb Isten kegyelmének kiáradása.

Mit várunk el a virágvasárnapi események felelevenítésétől és időszerűvé tételétől? Lelkünk, szolgálatunk tartós felvirágzását? A Szolga-Király erélyes trónra lépését és uralkodását? Önmagunk teljes és visszavonhatatlan behódolását és átadását Neki?

Mit várunk el a szenvedések hetének eseményein elmélkedve? Azt, hogy soha többé ne legyen igazságtalanság, gyávaság és semmiféle szenvedés? Startból ellenállhatatlanul taroljanak Isten küldöttei? Jellemezzén minket Megváltónk engedelmesége, türelme és szelídsége bármi áron is?

Mit várunk el a vakító újszövetségi húsvét ünnepelésétől? Kellemetlen következményektől mentes bőséges ünnepi étkezést? Emelkedett hangulatú és színvonalú, változatos lelki szolgálatokat? Több csüggedt és depressziós teljes gyógyulását? Új találkozást a Feltámadottal és kiküldést a személyes bizonyosságtételre, gyülekezet plántálásra?

Örömmünnp lesz-e Jézus Krisztus számára a mi ünneplésünk, vagy pedig gyász? Ő vajon mit vár a mi ünnepi sorozatunktól?

Istennek szabad kezét adó ünnepeket kívánunk kedves olvasóinknak!

VASS GERGELY

Az Olajfák hegyének nyugati, Jeruzsálem felé néző lejtője, közepén a Gecsemáné-kert (Fotó: Erdő Endre. Kapcsolódó írásunk a 4-5. oldalon).

Feltámadott! – Füle Lajos verse

Egei kéklik,
szelei végig-
zúgják az erdőn:
Feltámadott!

Húsvéti reggel
tavaszi kedvvel
zeng a berekben:
Feltámadott!

Dongói dongják,
méhei zsongják,
kórusban mondják:
Feltámadott!

Lepkái írják,
bimbói nyílják,
fűből virítják:
Feltámadott!

Égi madárcák
dalolva szántják
az új barázdát:
Feltámadott!

Tavas van, íme,
hatalmas Ige
zuhog a szívre:
Feltámadott!

Áldott feltámadási ünnepet kívánunk!

Mire késztet a feltámadásba vetett hit?

(1Kor 15:29-34)

Az Újszövetség leghosszabb tanítása a feltámadásról az 1Kor 15-ben található.

Itt Pál apostol nem új dolgokat ír, hanem csak „eszükbe juttatja az evangéliumot”, azt az evangéliumot, amelyhez a feltámadásról szóló üzenet is hozzátartozik.

Az evangéliumban benne van, hogy Krisztus meghalt az Írások szerint, eltemetett, és a harmadik napon feltámadt az Írások szerint.

Ennek az igazságnak az elfogadásával nem is volt Korinthusban semmi probléma.

Azonban a mi feltámadásunkat (és az övékét) már nem fogadták el.

Pál apostol érvelése több síkon mozog. Elmondja, hogy ha nincs halottak feltámadása (ahogyan a korinthusiak képzelték), akkor Krisztus sem támadt fel! Akkor hiábavaló a prédikálásunk, nincs evangélium! A hitünk is hiábavaló, és mindazok, akik eddig hittek, hiába hittek! Sőt, hazugoknak találtatunk, mert olyat prédikáltunk, ami nem igaz!

A legrosszabb az, hogy még a bűneitekben vagytok, nincs megváltás, el fogtok kárhozni! És minden embernél a legnyomorultabbak azok, akik csak ebben az életben reménykednek a Krisztusban! Mikor ide érkezik, diadalmasan kiált fel az apostol: Ámde Krisztus feltámadott a halálból, mint az elhunytak zsenyéje!

Érthető, hogy a hívők legnagyobb reménysége a feltámadás, mivel ez összetartozik az örök életbe vetett hittel. Ha nincs feltámadás, akkor nincs örökélet. Mivel hiszünk az örökéletben, hiszünk a feltámadásban is. Ez ennyire összetartozik. Ez a hit pedig motivál, készítet, buzdít,

lelkesít bennünket az üdvösségre (megtérésre), a szolgálatra és a szentségre. Ezek nagyon gyakorlati dolgok.

Minden hitelvnek, így a feltámadásba vetett hitnek is, csak akkor van haszna, ha a gyakorlatban is megnyilvánul. Az elméleti hit nem ér semmit. A teológiai alapvetés után Pál apostol mindig rátért leveleiben a gyakorlatra. Így cselekszik a feltámadásról szóló tanításában is.

„A hívők legnagyobb reménysége a feltámadás, mivel ez összetartozik az örök életbe vetett hittel. A hit pedig motivál, buzdít, lelkesít bennünket az üdvösségre (megtérésre), a szolgálatra és a szentségre.”

1. A feltámadásba vetett hit mindenekelőtt az üdvösségre késztet

Az üdvösség utáni vágy ott él mindenki szívében. Isten „szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta” (Préd 3:11). Ezt nem lehet belőlünk kitörölni. Minden ember vágyik az örökéletre. Tudja, hogy van. Nem a haláltól fél, hanem attól, ami azután következik. Ki ne szeretne üdvözülni? Azonban Pál apostol azt mondja, hogyha nincs halottak feltámadása, akkor nem érdemes prédikálni az üdvösséget! „Ez által üdvözültök is, ha megtartjátok” (2. v.) A feltámadásba vetett hit és az üdvösség összetartozik!

A 29. vers a Biblia egyik legnehezebb verse: „Mi értelme van annak, hogy a halottakért megkeresztelkednek? Ha a halottak egyáltalán nem támadnak fel, miért keresztelkednek meg értük?” Nincs feljegyzés arra nézve, hogy az első gyülekezetben megkeresztelkedtek volna némelyek a halottakért (ahogyan a mormonok teszik). De akkor mi ennek az ígeversnek az értelme? A nehézség a görög „hüper” viszonyzó

miatt van (birtokos esettel), amelynek több jelentése lehetséges: a halottak fölött, a halottakon, a halottak javára, a halottak érdekében, a halottak nevében, a halottak helyett, a halottakért, a halottak miatt, stb. Főképp ez utóbbi, „a halottak miatt” értelmezhető úgy, hogy összhangba hozható az Újszövetség tanításával.

Miről is lehet szó?

Arról, hogy a keresztség gyakran az üdvösség szinonimájaként (rokon értelmű kifejezésként – szerk. megj.) volt használatos. Az első keresztyének számára a keresztség annyira hozzátartozott az üdvösséghez, hogy a keresztség alatt az üdvösséget értették. „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözül” (Mk 16:16). Persze nem a keresztség üdvözít, ez csak annak a jele, de áttételesen magát az üdvösséget lehet érteni alatta.

Abban az időben már elkezdődött a keresztyének üldözése. Különböző hamis vádakkal illették őket: hogy emberhúst esznek, vért isznak, tönkre

teszik a társadalmat és a családokat, hogy felgyújtották Rómát, stb. Az Úr követői vállalták a szenvedést, vállalták a halált. Némelyeket égő fáklyaként égettek el, másokat vadállatok elé dobtak vagy keresztre feszítettek. Mikor azok halálát szemlélték, sokakat megérintett a hívőknek az örökéletbe vetett reménysége, és ezt látva ők is hitre jutottak. Vagyis, a halottak miatt, a halálba menők miatt keresztelkedtek meg. A feltámadásba vetett hit készítette őket az üdvösségre.

Mivel van halottak feltámadása, érdemes hinni, megtérni. Egyébként mi haszna lenne annak, hogy a halottak miatt (akárki miatt) valaki megkeresztelkedjen? Semmi haszna nem lenne! Nem lenne érdemes kitartani, az Úr dolgában buzgólkodni. Az apostol sem mondhatná, hogy „munkánk nem hiábavaló az Úrban” (58. v.).

A halállal nem ér minden véget! Lesz feltámadás! „Mikor Krisztus, a mi életünk megjelen, akkor majd ti is vele együtt megjelentek dicsőségben” (Kol 3:4)

**Tudva azt, hogy lesz feltámadás,
készít-e ez téged arra,
hogy vállald a Krisztus keresztjét?
Készít-e nagyobb odaadásra,
buzgóbb szolgálatra?**

2. A feltámadásba vetett hit a szolgálatra is készítet

Ezt Pál apostol önmagával próbálja szemléltetni. Azt mondja, hogy ha nem lenne halottak feltámadása, akkor nem lenne értelme annak, hogy annyit gyötörje magát, annyit szenvedjen... „*Mi is miért veszélyeztetjük magunkat minden pillanatban? Naponként halál révén állók*” (30-31a. v.) Ha nincs feltámadás, akkor ez értelmetlen... Értelmetlen lenne a mi szenvedésünk is: miért is mennénk misszióba, miért osztogatnánk meghívókat, miért hívogatnánk Krisztushoz? „*Mi a hasznom abból, ha a halottak fel nem támadnak? Együnk és igyunk, holnap úgyis meghalunk!*” (32. v.)

Az apostol nem túloz, amikor azt állítja, hogy veszélyezteti magát minden

pillanatban! Se akkor, amikor arra utal, hogy naponta a halállal kell szembenéznie. Máshol így sorolja: „*Mindenütt nyomorgattatunk, de meg nem szorítatunk; kétségkedünk, de nem esünk kétségbe; üldöztetünk, de el nem hagyatunk; tiportatunk, de el nem veszünk; mindenkor testünkben hordozzuk az Úr Jézus halálát, hogy a Jézusnak élete is látható legyen a mi testünkben. Mert mi, akik élünk, mindenkor halálra adatunk a Jézusért, hogy a Jézus élete is látható legyen a mi halandó testünkben.*” (2Kor 4:8-11).

Ehhez hozzáolvashatjuk még, hogy mennyi mindenben ajánlja magát az apostol (2Kor 6:4-10), mennyit szenvedett az Úrért (2Kor 11:24-28), és mi az,

amit a Krisztusért kárba veszni hagyott (Fil 3:7-11), hogy „*valami módon eljuthatna a halottak feltámadására*”.

A feltámadás reménysége készítette őt arra, hogy ilyen áldozatkészen szolgáljon az Úrnak. Efézusban fenevadakkal viaskodott. Némelyek úgy vélik, hogy átvitt értelemben kell ezt érteni: Demeterre és ötvös társaira, a hagyomány azonban azt tarja, hogy őt az efézusi arénában valóságos vadállatok elé dobták! Az Úr viszont onnan is kiszabadította.

Összefoglalásként

Tudva azt, hogy lesz feltámadás, készítet-e ez téged arra, hogy vállald a Krisztus keresztjét? Készítet-e nagyobb odaadásra, buzgóbb szolgálatra?

3. Végül: a feltámadásba vetett hit szent életre készítet

A korinthusi gyülekezet nem akarta tudomásul venni, hogy Isten szent. Voltak, akik a gyülekezetben „nem ismerték az Istent”. Aludtak lelkiileg. (Ezeknek kellett mondani, hogy „*serkenjete fel!*” „*ébredjete fel!*”.) Valóban, ha nincs feltámadás, akkor a szentség is értelmét veszti: sem célja, sem értelme nincs az életnek. Hogyan is lenne, ha a halállal mindennek vége? De azt gondolni, hogy csak ennyi az élet, az

nagy tévelygés! „*Ne tévelyegjete. Jó erkölcsöt megrontanak gonosz társaságok.*”

Mivel van feltámadás, ez arra készítet minket, hogy megtisztítsuk magunkat, amiképpen Ő is tiszta (1Jn 3:3). Mivel várjuk ama boldog reménységet, ezért mértéktelenesen, igazán és szentül élünk a jelenvaló világon (Tit 2:11-13). Isten „*kiváltképpen való népet*” tisztít magának, és azt akarja, hogy a feltámadás

erejét ismerjük meg már itt a földön. Ne ámítsanak el bennünket korunk divatos eszméi! Jusson eszünkbe az evangélium, amely a feltámadás üzenete. Legyünk minden embernél boldogabbak, látva a láthatatlanokat, amelyek örökkévalók, és szolgálva az Úrnak hűséggel, mindhalálig! A boldog feltámadás reménysége alatt.

**DR. BORZÁSI ISTVÁN lp.,
Szilágypercse**

**Ne ámítsanak el bennünket korunk divatos eszméi!
Jusson eszünkbe az evangélium – a feltámadás üzenete.
Látva a láthatatlanokat, amelyek örökkévalók,
szolgáljunk az Úrnak hűséggel mindhalálig!**

„Íme, Királyod jön hozzád” (Mt 21,5)

„Minden kő beszél, minden hely üzen, nem lehet sem letagadni, sem elnémitani, mint ahogy a farizeusok szerették volna elhallgattatni az Úr Jézus Jeruzsálembe való bevonulásakor a hozsánnázó gyermekeket.” – Cikkírónk a Szentföldön járt. Sok-sok élményéből most azokat osztja meg ay olvasóval, amelyeket az Olajfák hegyén és a „könnyek áztatta úton” szerzett.

Kitekintés az Olajfák hegyéről

A „Jézus Nyomában”-zarándokutunk negyedik napján érkeztünk meg az Olajfák hegyére. Lenyűgöző látvány tárult elénk. Bár késő ősze járt az idő, október 19-e volt, és itthon már havazott, de ott már kora délelőtt egy olajfa árnyékába húzódtunk a tűző nap elől.

Alattunk az Olajfák hegyének nyugati – Jeruzsálem felé néző – lejtője. Kanyargós út vezetett le a Kidron völgyébe, amely elválasztja az Olajfák hegyét a szent várostól. A völgyön túl Jeruzsálem csodálatos panorámája bontakozott ki előttünk a tündöklő napsütésben.

Az óvárost körbevevő falból csipkeszerűen emelkedtek ki a régi tornyok és bástyák. Szembe velünk a befalazott Aranykapu, amelyen Jézus egykor bevonult a szent városba. Előtte arab sírokat látni. Ezeket azért helyezték oda, hogy tisztátalanná tegyék a helyet. Így próbálják úgymond megakadályozni a prófécia beteljesedését, miszerint Jézus ugyanezen a kapun vonul majd be második visszajövelekor.

Előttünk az út, amelyet Jézus gyakran megtett: egyedül („Nappal a templomban tanított, éjszakánként pedig az Olajfák hegyére ment, és ott tartózkodott” Lk 21,37), vagy

tanítványai társaságában („Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is” – Lk 22,39).

A „könnyek áztatta-úton”

Álltunk a hegyen, csodáltuk az elénk táruló képet. Bennem felidéződtek a jól ismert bibliai események, különösen azok, amelyek ezeken a helyeken zajlottak.

Aztán elindultunk lefelé a „könnyek áztatta-úton”. Átjutva a Kidron völgyén, az oroszlán kapun át, ráléptünk a híres Via Dolorosa-ra (a „Fájdalmak-útja”). A hagyomány szerint ez volt az Úr Jézus keresztútja.

Közben eszembe jutott az is, hogy ezen az úton, több mint 3000 évvel ezelőtt, Dávid király sírva jött felfelé emberei kíséretében, amikor fia Absalon elől menekült (2Sám 15,30). Ezer évvel később az Úr Jézus vonult itt, ő is a Dávid Fia. Habár ujjongó tömeg kísérte, a város láttán sírásra fakadt („Amikor közelebb ért, és meglátta a várost, megsiratta” – Lk 19,41). Lejjebb, a hegyoldalban egy könnycseppet ábrázoló római katolikus templom – a Dominus Flevit („az Úr sírt”) – őrzi az emlékét ennek az eseménynek.

Jeruzsálem látképe az Olajfák hegyéről

Az Olajfák hegye, a Gecsemáné-kert és mellette a Gyötrődés temploma.

A hegy lábánál fekszik a Gecsemáné-kert

Ahogy haladtunk lefelé az egyik kanyarban egy idős arab nagy buzgalommal kínálta a „Taxi Maria-t”, egy fehér számárcsikót, néhány sekelért lehetett fényképet készíteni vele. Gyerekek Jeruzsálem térképet ajánlgattak, néhány szegény olajfalevelet igyekezett rátukmálni a turistákra. Külföldi látogatók sokasága (a világ minden tájáról) vonult lefelé, egyesek közömbösen, mások szent áhítattal, mint akik valóban Jézus nyomában járnak.

A hegy lábánál fekszik, évezredes olajfákkal, a Gecsemáné kertje. Keresztre feszítése előtt ezen a helyen vívta Jézus haláltusáját. A kert mellé építették később a Church of all Nations, vagy Basilica of the Agony (a „Minden nemzetek temploma”, vagy a „Gyötrődés temploma”) templomot.

A Biblia megannyi ismerős helye! Hányszor próbáltam elképzelni gyermekkorom óta és most íme a valóságban is itt vagyok. Minden kő beszél, minden hely üzen, nem lehet sem letagadni, sem elnémítani, mint ahogy a farizeusok szerették volna elhallgattatni a hozsánnázó gyermekeket.

Jézus sírt Jeruzsálem felett

„Íme, Királyod jön hozzád, szelíden és számaron ülve, igavonó állat csikóján” (Mt 21:5). Eljött, bár az övéi nem fogadták be. Akik befogadták őt, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekeivé legyenek. Micsoda kiváltság! Milyen nagy kegyelem, hogy ennek én is részese lehetek.

A völgyből visszatekintve látható az út, amelyen Jézus egykor a lelkes sokaságtól kísérve bevonult Jeruzsálembe. Sokan az őt kísérők közül betegségből gyógyultak meg, tanúi voltak halottak feltámadásának,

Cikkírónk a Gecsemáné kert egy évezredes olajfája előtt

mások gonosz lelkek fogságából szabadultak meg és most örömmel hozsannáznak, dicsőítve a bevonuló királyt. Leterítették felső ruháikat és pálmaágakat szórtak az útra, miközben hangosan kiáltották: Hozsánna a Dávid Fiának! Áldott aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban! És jön a Király, úgy ahogy megjövendölte Zakariás próféta: alázatosan, számárcsikónak hátán.

Ő túllátott a hozsannázó tömegen. Előtte ott volt a Gecsemáné, a Fájdalmak útja és a Golgota. Láta Jeruzsálem elutasító magatartását, keménységét és az ítéletet is, ami hamar bekövetkezik. Ezért sírt Jeruzsálem felett: *„Bárcsak felismerted volna a békességre vezető utat”*.

Virágvasárnapján újra hangzik: „Íme Királyod jön!”

Kész vagy fogadni őt? Tapasztaltad már gyógyító, szabadító hatalmát életedben? Ismered a békességre vezető

utat? Ha igen, akkor mondd te is hangos hozsannát. Adj dicsőséget a Dávid Fiának, a Királyok Királyának.

Ha még nem volt találkozásod vele, Jön a Király! Ne szalasd el az alkalmat! Nyisd meg előtte szíved, fogadd be Őt! Nemsokára angyalok fogják hirdetni, hogy jön a Király, megítélni a földet igazságban. Íme, Királyod jön HOZZÁD! Hogyan fogadod? Bizony jövel Uram Jézus! Ámen

ERDŐ ENDRE, gyülekezeti vén
Székelyudvarhely

Magyar és román elnöki köszöntő

Az alkalomhoz illő sajátos üzenete mellett mintegy a „szomszédainkra” is kitekintést ad a magyarországi és a romániai román baptista szövetség elnökének köszöntője. ...Jó visszhangot keltett a nagyváradi jubileumi Mabavisz-vasárnap, amely eseményről a múlt hónapi Szeretet tudósított.

Szeretetteljes köszöntést hoztam az anyaország gyülekezeteinek szövetségétől a Magyarországi Baptista Egyház testvériségétől. Nagy szeretettel gondolnak most erre az ünnepségre. Sokan tudnak erről az alkalomról, sőt ezekben az órákban Magyarország gyülekezeteiben is együtt imádkoznak azért, hogy a baptisták betölthessék a küldetésüket: nemzetük között és szerte a világban.

Köszöntésem elején a Biblia szavait hadd idézzem:

„Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr; az a nép, amelyet örökségül választott. Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tetteinket. Az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak. Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk. Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.” (Zsolt 33:12.15.18.21)

Olvastam egy statisztikát, amelyben sorrendbe voltak állítva létszámuk szerint a világon élő nemzetek. Nem lepődtem meg, hogy legelől találtam Kínát, minden 4. ember a világon kínai. Aztán a sorban mentem lefelé, és megtaláltam a magyarokat, és történetesen a világon minden 400. ember magyar. És boldog voltam ennek a felsimerésnek a nyomán. A világ szinte minden országában és minden kontinensén élnek magyarok.

Nemrég beszélgettem valakivel, aki azt mondta: a magyar nemzet nagyon búskomor, szomorú nemzet, még a himnusza is kissé borús. Én azt válaszoltam neki: lehet, hogy így van, de nem az újjászületett magyarok azok, akik boldogtalanok és szomorúak. Mert Isten üzenete elért minket, az ő igéje bennünket öröme hangol.

Ha a történelmünket nézzük, az elmúlt négy-ötszáz évben valóban sok szomorú dolog történt. Nagyon „szerettek” minket a törökök, aztán az osztrákok, később az oroszok, a szlovákok, a románok, a szerbek. Az ország elvesztése szomorúsággal jár, mai megosztottságunk is sok szomorúsággal jár. A hívő emberek egyek lehetünk abban a reménységben, hogy Isten olyan országot készített, amit senki el nem vehet tőlünk. Jézus Krisztus ennek az országnak az ura, aki meglátogatott bennünket kétezer évvel ezelőtt. Ez a mi örömünknek a forrása.

„Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr”
– Aki benne bíz, az a boldog. Mert ő tudja a mi dolgainkat, szárnyával betakar, és fölemel bennünket minden szomorúságunkban. Hogyne örülnék ennek! Lehet, hogy a

múltunk szomorú, de a jövőnk örömteljes. Az elmúló, pusztuló világból Isten készített utat egy örökkévaló hazába. Ezen az úton együtt járhatunk a többi nemzettel. Jézus Krisztusban nem választhat el bennünket sem kultúra, sem nyelv, sem politikai határ, sem a történelem szomorú eseményei.

Az előbb említettem Kínát: meglepő, de ők nem a születéstől számítják az ember életét, hanem hozzáadnak kilenc hónapot, a fogantatás idejét is. Mi, a Kárpát-medencében élő magyarok, idősebbek vagyunk a nemzetközi baptistáknál. Mi hozzá szoktuk számolni a 400 évhez azt a 80 esztendő is, amit a reformáció óta anabaptista elődeink tettek meg – itt e hazában, ebben a térségben –, így 480 évre tekinthetünk vissza.

A nemzetközi baptista szövetség immár 105 éve fogja egybe a különböző nemzeteknek a szövetségét és olyan szövetség-rendszert hozott létre, amely a földkerekség majdnem minden országban képviselteti magát. Több mind 200 országban vannak jelen baptisták és hirdetik az evangéliumot.

Az Amszterdamban 400 évvel ezelőtt megszületett ötven fős kis csoportból mára egy 110 milliós közösség lett. A kicsiny kezdet hatalmas fává terebélyesedett, és az elmúlt évszázadokban a legnagyobb protestáns felekezetté nőtt szerte a világon.

Rajtunk a sor, testvéreim, ma élő baptistákon. Igazzá válik-e az, amit atyáink oly erőteljesen hangsúlyoztak? Oncken testvér a Hamburgban megtért fiatalembereket azzal az üzenettel bocsátotta a Kárpát-medencébe: „Minden újjászületett baptista egy misszionárius”.

Jézus Krisztus örömteljes üzenetét tovább kell adnunk, ott ahol élünk: a családjunkban, a munkahelyünkön, a városunkban, a községünkben – szerte a világban. Ne engedjük, hogy a szomorúság, levertség, a céltalanság, a reménytelenség uralkodjék a szívekben.

Jézus Krisztusban van megoldás. Ő eljött értünk, hogy megváltson bennünket, reménységgel töltsen el a szívünket.

Új hazát készít számunkra, és ahogyan az igében is olvastuk: Boldog az a nemzet, amelynek az istene az Úr. Legyetek ti is ilyen boldog keresztyének, hogy ezt az örömmüzenetet másokkal is szívesen megosztjátok. Ámen.

DR. MÉSZÁROS KÁLMÁN

a Magyarországi Baptista Egyház elnöke

Dicsőség az Úrnak! *(ezzel a magyar mondattal kezdte a beszédét, Ámen – válaszolták a hallgatók)* Nagy öröm számomra, hogy itt lehetek ezen az ünnepségen önökkel. Szeretném megköszönni teljes szívemből a magyar Konvenció vezetőinek a megtisztelő meghívását. Egy különleges alkalom ez a ma esti. Nem csupán a történelmet ünnepeljük – a baptista missziót –, hanem egy személyt, a mi megváltó Urunkat, Jézus Krisztust. *(Ámen, mondják a hallgatók)*. Itt vagyunk, mert ő hívott bennünket, aki véghez vitte a mi megváltásunkat, és lehetővé tette, hogy részt vegyünk a bizonyágtételben és a szolgálatban.

Hozom a Román Baptista Unió gyülekezeteinek a köszöntését. A legfrissebb számadatok szerint körülbelül 1800 gyülekezetben 140 ezer baptista van Romániában (benne foglalva a romániai magyar baptistákat is). Isten adománya ez, hogy a román baptista bizonyágtétel nagyságrendileg a harmadik Európában – Ukrajna és Nagy-Britannia után. Mi, romániaiak szegényebbek vagyunk, de felfedeztük a szolgálatban, hogy az igazi gazdagság (az érték) az ember, és nálunk sok ember él. Kérem Istent, hogy ébresszen a baptista hívők szívében még nagyobb szenvedélyt a misszióért, az evangélizációért, hogy a hatásunk a nagyságunknak megfelelő legyen.

Örülök, hogy köszönhetem közöttünk Radu Țirle urat és lelki testvérét, aki a Megyei Tanács elnöke. Isten megengedte, hogy egy ilyen nagy megye tanácsának az élén Isten embere állhat. Kérlek titeket, imádkozzatok érte, mert az ilyen magas tisztségben levők sok próbának és kísértésnek vannak kitéve. Kívánom, az Úr áldja meg őt. Köszöntöm Szabó Ödön urat, az Rmdsz helyi ügyvezető elnökét, Isten áldja meg őt is. Különösen örülök, hogy együtt lehetek Mázsáros Kálmán testvérral, a magyarországi baptisták elnökével, Isten áldja meg őt is ezen a vidéken járva, Révész Árpád testvérét is, aki majd az ígét hirdeti.

Nem azért jöttem, hogy prédikáljak, habár prédikátor vagyok. Azért jöttem, hogy a Román Baptista Unió üdvözlét hozzam. Ugyanakkor megköszönjem az erdélyi magyar testvéreknek azt, amit tettetek az erdélyi román ajkú emberek felé. Amikor a baptista hit elért titeket, nem tartottátok meg csupán magatoknak. Voltak korábban is protestáns magyarok Erdélyben. A baptistáknak viszont volt egy „látásuk”. Kornya Mihálynak és a mi hitünk más úttörői prófétai lépést tettek, hidat építettek. Mi baptisták híresek vagyunk az ilyen hidak építéséről. Örülök annak, hogy kapcsolatainkban ma este is kitűnik egy ilyen élő híd. Ezt szeretném megköszönni, a hozzájárulásokat a hit terjesztésében. Reménykedem, hogy együtt erősíthetjük továbbra is az evangélium örömét ezeken a tájakon.

Az emberek mindenféle dologban keresik az egység kritériumát. A politikusok próbálnak olyan

konstruktív nyelvezetet használni, amely mindenkit belefoglal – megszólít. A reklámokban ugyanazon képek alatt különböző nyelven szól a hang (angolul, németül, magyarul, románul) és hallod te is a sajátodon, a cél persze, hogy elérjék a pénzünket. A katonák is keresik az egység elvét, persze, akinek nagyobb puskája van, annak hamarabb sikerül egyesíteni a kisebbeket (derűtség a teremben). Azt szeretném mondani: az egység egyedüli, igazi mibenléte (lényege) egy ember: Jézus Krisztus. A baptistáknak volt egy nagyon mély látása az egységről, amikor mottónak a Szentírásból ezt az ígét választották: „Un domn, o credinta, un botez”.

Szeretném idézni az Ef 4:1-6-ot: „Kérlek tehát titeket én, aki fogoly vagyok az Úrért: éljete méltón ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattatok, teljes alázatossággal, szelídséggel és türelemmel; viseljétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani a Lélek egységét a békesség kötelékével. Egy a test, és egy a Lélek, aminthogy egy reménységre kaptatok elhívást is: egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség, egy az Istene és Atyja mindenknek; ő van mindenek felett, és mindenek által, és mindenekben.”

Egy Úr: számunkra egyedüli autoritás a mi Urunk Jézus Krisztus. Nincs más tekintély, valaki feljebbvaló, sem a kormány, sem valamilyen más földi hatóság. Amikor pedig az egy Urat hirdetjük, akkor hirdetjük a tanítványságnak (az odafigyelésnek, a szófogadásnak) az életmódját. Amiképpen a baptista bizonyágtétel prosperált ezeken a tájakon, ahogyan elődeink teljes autoritást Jézus Krisztusnak adtak, azonképpen ma is összeköt és egyesít zarándoklásunkban annak a hasonló értése, ahogyan Isten munkálkodik közöttünk. A Szentírást helyezzük az Istennel való járásunk középpontjába.

Egy hit: mi együtt járunk, úgy is mint hívő közösség. Arra hívtunk el, hogy benne részt vegyünk. Valljuk az egyetemes papság hitelét – ami nem azt jelenti, mindenki pásztor, vagy prédikátor, hanem hogy minden baptista szolgál.

Egy keresztség: az jelenti, hogy nyilvános bizonyágtételre vagyunk elhíva.

Ezen az estén ezt a kihívást szeretném nektek átadni: nem elég csupán emlegetni az elmúlt 400 évet. Ne áltassuk magunkat azzal sem, hogy milyen sokan vagyunk, hanem gondolkozzunk el azon egyenként, hogy milyen ajándékot kaptunk, mivel szolgálunk Istennek. Hadd lenne az Úrnak öröme abban.

Mondom: örülök, hogy megszerveztétek ezt az ünnepséget. Csodálatosak a nagy gyülekezeteink, csodálatos, hogy vannak szép és komfortos imaházaink, de kell folytatnunk a baptista bizonyágtételt. Ma, amikor ünnepeljük, hogy a nagyvilágban 400 éves, Romániában 155 éves, kívánom, hogy Isten áldja meg továbbra is a baptista missziót. *Un domn, o credință, un botez – Egy Úr, egy hit, egy keresztség! Ámen.*

DR. OTNIEL BUNACIU
a Román Baptista Unio elnöke

Rosso Fiorentino: Krisztus levétele a Keresztről (a festmény kommentára a köv. oldalon)

„FÉLELEMEL és nagy ÖRÖMMEL futottak, hogy megvigyék a hírt tanítványainak” (Mt 28,8)

Elmélkedés a félelem és öröm konfliktusáról

Gyerekkoromban sokat foglalkoztatott a tetszhalottak feltámadása. Állítólag több esetben is megtörtént, hogy a tetszhalott épp a temetés napján, a ravatalon tért magához, ezt követően pedig a gyászolók hanyat-homlok menekültek a koporsó mellől. Meggyőződésem szerint én biztosan nem riadtam volna meg, hanem, mint az a hősköz illik, egyedül, hideg fejjel láttam volna hozzá, hogy segítek a szegény feltámadó polgárnak... Így tetszelegtem magamnak, sőt kuncogtam is néha, amikor a gyáván megfutamodókra gondoltam.

Elmúltam húszéves, amikor egyszer édesanyám elé igyekeztem az állomásra – vonattal kellett megérkeznie. Úgy négyszáz méter még hátravolt, de már jött a vonat, és az út mellett haladt el. Ösztönösen behúzódtam egy épület mögé, mert úgy éreztem, még nem készültem fel lelkiileg arra, hogy esetleg útközben találkozik a tekintetünk, és nem akkor, mikor már beér a vonat az állomásra. Ahogy a vonat elhaladt mellettem, szorongató érzés fogott el: miért nem tudtam örülni mindenáron annak, hogy esetleg hamarabb pillantom meg őt, mint terveztem? Szégyelltem magamat – önmagam előtt. Aztán feszülten léptem ki az épület mögül, és nekilódultam az állomás felé.

Furcsa dolog felnőttnek lenni. Számolgatunk, hogy egy öröm „mennyibe kerül” (a felnőttek nagyon szeretik a számokat). Álmódásainkat akarva-akaratlanul elfojtjuk, mert lassan rájövünk: nem olyan könnyű legyűrni a félelmeket, a torokszorító, lélegzetblokkoló érzéseket. Ennek ellenére feszít a vágy, bárcsak hősök lehetnénk: a megfelelő helyen, a megfelelő időben a legmegfelelőbb dolgot végrehajtani! Legalább egyszer az életben, mert az is elegendő ahhoz, hogy utána új státuszban éljünk! Esetleg egy jó kis honorárium is hozzásegíthetne az „új” élethez.

Különös dolog szembesülni azzal a ténnyel, hogy felnőttként egyre inkább visszariadunk az örömteli alkalmak lehetőségétől. Kezd tudatosulni bennünk, hogy nemcsak a szorongás állapotában, de a kitörő öröm közepette is kiszolgáltatottak vagyunk. A veszteség lehetőségének tudata állandóan riaszt. Félünk az újabb csalódástól, a kiábrándulástól. Miközben félünk, hogy értékeket veszíthetünk, eközben tényleg értékeket veszünk. Miközben félünk, hogy nem élhetünk méltóságteljes életet, valóban elveszítjük méltóságunkat. Minél inkább megriadunk attól, hogy nagy léptekkel haladjunk a vég felé, annál kevésbé tudjuk értékelni a hátralévő időket. Elkedvetlenedünk a félelmeink elleni harctól, és mivel nem merünk, nem is nyerünk.

Ó, én nyomorult ember, kicsoda szabadít ki engem a félelmeim kusza szövődményeiből?! Lehet-e nekem is igazi húsvéti örömöm a nagypénteki félelmeim szorongatása ellenére?

Félelemmel és nagy örömmel futottak! Mert feszültek voltak. Mert a felkészületlen és véges emberi értelemnek idő kell, hogy a hirtelent, az alig felfoghatót feldolgozza. Mert engedelmeskedtek. Mert még nem értek a találkozás színhelyére, de vágytak a találkozásra. Mert abban a pillanatban az erős vitézeknek is inába szállt a bátorság. Mert azon a hajnalon csak egy hős volt: a Feltámadt Hős, aki feloldoz félelmeinktől, aki a mi reménységünk, aki megváltja féltett értékeinket a veszteségtől.

Miközben én is szaladok, bennem is oldódik a félelem. Az engedelmesek szokták ezt tapasztalni. Szaladok – már nem is akarok hős lenni. Elég nekem az az öröm, hogy a Hős mellett új státuszom van!

SZÜCS OTTÓ BENJÁMIN *lp.*, Temesvár

**„Miközben én is szaladok, bennem is oldódik a félelem.
Szaladok, már nem is akarok hős lenni. Elég nekem az az öröm...”**

KÉP-SZÓ

Krisztus levétele a keresztről – Rosso Fiorentino (1494 – 1540)

Ez a XVI. században készült festmény Krisztus levételét ábrázolja a keresztről. A festőművész olyan stílusban, kompozícióban, színekben készítette, amelyik teljesen eltért az akkori korban megszokottaktól. Az alakok nekivetközve, eleven mozdulatokkal sietnek a holttestet mennél előbb a sírba tenni. Bibliai alapja van mindennek: „Mivel péntek volt, a zsidók nem akarták, hogy a testek szombaton a kereszten maradjanak” (Jn 19:31). A színes ruhák nem valami mély gyászra utalnak, meglepőek a rájuk eső fényes foltok, mindezek mintegy előrevetítik a feltámadás reménységét!

Imádkozunk azért, hogy mennél többen, akik a megfeszített, de feltámadott Krisztusról szóló igehirdetéseket hallják, haladéktalanul igyekezzenek a bűnben meghalt önmegsemmisítésüket Krisztus halálába eltemetni, hogy így az Ő dicsőséges feltámadásában részesüljenek! (Forrás: *Istoria artei, Enciclopedia RAO – 1998.*)

MEGYESI JÓZSEF *ny. lp.*, festőművész

A munkaadónk ugyanaz

Alapelvek a lelki szolgálathoz

Sajátos címekkel tárgyalja a lelki szolgálatokat, rengeteg példát hoz, mondanivalóját ízes humorral vegyíti. **Ionel Tuţac**nak, a Román Baptista Unió főtitkárának előadása a tavalyi munkakongresszuson hangzott el, amelynek szerkesztett változatát az alábbiakban közöljük.

A munkaadónk ugyanaz

Egy lelkipásztor hazatért Londonból a szülőfalujába. Megérkezvén a vasútállomásra szembetalálkozott régi osztálytársával, aki nagy lelkesedéssel köszöntötte. Közeledett felé, megveregette a vállát és azt mondta neki: „Johni, te úgy sepregetsz itt, mintha a londoni vasútállomásban sepernél.” Johni ránézett, majd így válaszolt: „Tiszteletes, évek óta nem láttalak, de kérlek mond meg nekem, számít-e igazán, hogy a londoni nagyállomást seprem, vagy az én kis szülőfalum állomását? Ami igazán fontos, hogy ugyanazt a vasúttársaságot szolgálom.”

Kedveseim, nem nagyon számít, hogy hol és milyen tisztségben szolgálunk: kicsi vagy nagy gyülekezetben; sem az, hogy milyen tevékenységi területen. Ami igazán számít az az, hogy ugyanazt az Istent szolgáljuk.

Isten egy rendkívüli szolgálattal bízott meg bennünket: legyünk az ő követői itt ezen a földön és ennek érdekében ránk bízta a békéltetés szolgálatát (2Kor 5:18). Feladatunk nem csupán az, hogy a lelki testvérek éljenek békességben a gyülekezetben – sokszor még ez sem könnyű –, hanem hogy a bűnös embert segítsük kibékülni a szent Istennel. És azért könyörgünk, hogy jól végezzük küldetésünket.

1) Különféleség, változatosság

A szolgálat elsősorban különféleséget feltételez. Az 1Kor 12:5-ben olvassuk, hogy „Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz”.

Ugyanaz a Lélek, ugyanaz az Úr, de különböző ajándékok.

A baptista gyülekezetekben néha az érzésünk, mintha mindenki a vezetésre lenne elhíva. És egyesek a gyülekezetet egy olyan autóbussznak képzelik, amelyikben minden ülőhely elől van, a kormánynál. Nem tudom,

hogy van ez a magyar gyülekezetekben, de a mieinkben a következő a helyzet: vagy mindenki arra törekszik, hogy a szószékre kerüljön, vagy pedig, hogy az utolsó padban üljön. A szolgálat, kedveseim, különféleséget feltételez. És anélkül, hogy a részletekbe mennénk, Isten nem adja mindenkinek ugyanazt az ajándékot, és ugyanazt a szolgálatot.

2) Elhívás

A szolgálat elhívást feltételez. Nem az én saját kezdeményezésem, hanem Istennek mindegyikünkhez személyesen szóló hívása („*ha valamilyen más szolgálata adatott*” – Róm 12:7).

Volt egyszer egy fiatal, aki eljött az egyház vezetőségéhez és azt mondta: „Elnök testvér, Isten engem elhívott a szolgálatra.” Az elnök végigmérte, majd kérte, hogy prédikáljon és énekeljen. Látva, hogy nincsenek ilyenféle ajándékai megkérdezte: „Miért akarsz szolgálni? Honnan tudod, hogy Isten erre hívott el?” A fiatal azt mondta: „Ma éjjel egy olyan álmom volt, amelyben az égbolton három betűt láttam: DSP (*Dumnezeu spune: Dute, Să Predici – Isten azt modja: Menj és prédikálj!*). Az elnök újból végigmérte és a következőt mondotta: Fiatalember! Más volt a betűk üzenete: Dute, si Seamana Porumb! (*Menj és vess kukoricát! – derűtség a teremben*).

Tehát a szolgálat mennyei elhívás, és nem egy személyes választás.

3) Isten dicsőítése

A szolgálat, kedveseim, feltételezi Isten dicsőítését (Ézs 61:3). Nem azért szolgálunk, hogy a saját magunk dicsőségét keressük, magunkat emeljük, hanem hogy Isten nevére hozzunk dicsőséget.

Egy gyülekezetben egy diakónus folyton azt szerette volna, hogy ő szolgál-

Ionel Tuţac

jon, ő prédikáljon. Azzal a véleménynyel volt, hogy a pásztor ehhez nem ért elég jól. Aztán egy napon a pásztor misszióba ment. Hétfő reggel ez a diakónus találkozott egy másik gyülekezet lelkipásztorával, aki megkérdezte: „Milyen volt nálatok a vasárnap?” „Ó, nagyon áldott napunk volt” – mondta a diakónus – „a testvérek engem kértek fel prédikálni.” ...A szolgálat, kedveseim, nem a mi dicsőségünket jelenti, hanem Isten felmagasztalását.

4) Felelősség

A szolgálat feltételezi a felelősséget. „*És mondjátok meg Arkhiposznak: legyen gondod rá, hogy betöltsed a szolgálatot, amelyet átvettél*” (Kol 4:17). „*Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat*” (2Tim 4:5).

A mi munkaanyagunk az emberek lelke – mondja Isten igéje. És amikor szolgálunk, kötelességünk, hogy felelősséggel tegyük azt. Meg kell értenünk, hogy minden emberi lélek örökkévaló, és ha nem tér meg Istenhez, gyors léptekkel halad a pokol felé. ➤

⇒ A „munkaadónk” ugyanaz (folytatás az előző oldalról)

5) Hódolat

A szolgálat hódolatot is feltételez – „*Félelemmel szolgáljátok az Urat*” (Zsolt 2:11a). Nekem úgy tűnik, hogy mai fiatal generáció mintha másféle „baráti-családi” kapcsolatba került volna Istennel, és az Úr Jézus Krisztussal. És ahelyett, hogy áhítatos tisztelettel közelednék a Megváltóhoz, engedünk a kísértésnek és sokszor „haverkodó” a magatartásunk. Emlékszem, kisfiú voltam és a családi áhítaton egyszer többek között így imádkoztam: „Jézus, segíts meg engem!”. Miután befejeztük, a lelkipásztor apukám erősen a szemembe nézett és azt mondta: „Fiam, soha többé ne mondd ezt így: Jézus! Mondd azt: Úr Jézus, merthogy nem jártál te egy osztályba Isten Fiával”.

6) Buzgóság

A szolgálat, kedveseim, feltételezi a buzgóságot – „*Szeressétek Isteneteket az Urat, és mindenben az ő útjain járjatok; tartsátok meg parancsolatait, ragaszkodjatok hozzá, és szolgáljátok teljes szívvel és teljes lélekkel!*” (Józs 22:5b). „*Szolgáljátok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé!*” (Zsolt 100:2).

Gyülekezeti énekeink közül sokat azokban a nehéz, üldözésekkel teli időkben írtak. Mi szívesen énekeljük ezeket, viszont előfordul, hogy fiataljaink már kevésbé. Ne csodálkozzunk ezen, hiszen ők nem ismerik azokat a megpróbáltatásokkal teli időszakokat.

A mi Istenünk nem ellensége a örömmel, sőt azt akarja, hogy örömmel és lelkesedéssel énekeljünk. Testvéreim, meg kell értenünk, hogy szolgálatunkat buzgósággal végezzük.

7) Együttérzés

A szolgálat, kedveseim, feltételezi az együttérzést – „*szolgáltam az Úrnak teljes alázatossággal, könnyek és megpróbáltatások között, amelyek a zsidók cselszövései miatt értek*” (ApCsel 20:19). Pál apostol mondja ezeket a szavakat, a könnyekről és a

fájdalomról, ami a lelkében volt, miközben Isten igéjét hirdette.

Abban a kegyelemben volt részem, hogy néhányszor találkoztam Richard Wurmbbrand testvérrel. Egyszer megkérdeztem tőle, melyik volt a legprob-
lémásabb igehirdetése. A jellegzetes humorával a következőket mondta: „Két olyan alkalom volt az életemben, amikor nagyon nehezemre esett prédikálni. Egyszer egy szombati napon, este fél 9-kor, jöttem-mentem a lakásban, és nem tudtam, hogy vasárnap reggel mit fogok prédikálni. És akkor Isten eszembe juttatta azt az igeverset: *legyetek egymás között vendégszeretők*. Viszont hogyan prédikáljak a vendégszeretetről fiatal családoknak? De Isten adott néhány rendkívüli gondolatot és talán az lett a legjobb prédikációm.” Majd Wurmbbrand testvér még hozzátette: „Nehéz vasárnap reggel olyan bűnökről prédikálni, amilyeneket a hét folyamán akár én is elkövettem. Amikor mégis prédikálnom kellett, olyankor értettem meg, hogy mit is jelent a szolgálat együttérzéssel.

8) Odaadás, következetesség

„*Éjjel-nappal állhatatosan szolgálva Istennek*” (ApCsel 26:7).

A szolgálat, kedveseim, következetességet is jelent. Ismeritek lehet azt a humoros történetet, amelyben az édesanya vasárnap reggel bekopog a fia szobájába: „Ébredj fel, ideje mennünk a templomba”. A fiú ránéz és kérdéssel válaszol: „Anyám, sorolj fel három okot arra nézve, hogy ma reggel oda menjek”. Az anya először így érvel: Fiam, vasárnap van, és az igazi keresztyének ma templomba mennek. „Jó, erről még beszélünk, de melyik a második érv?” – kérdezte a fia. „Édesanyád vagyok, és kell engedelmeskedned”. „Rendben, megértettem. És melyik a harmadik érv?” Az anya ránéz és azt mondja: „Fiam, ne felejtse el, hogy te vagy a gyülekezet pásztora, és ezen a reggelen több száz ember várja, hogy prédikálj

nekik.” (*nagy derűtlenség a teremben*)

Kedveseim, a szolgálat feltételezi a következetességet, feltételezi a lelkesedést. Egyszer azt kérdezte tőlem valaki: Kérlek, őszintén, volt olyan alkalom az életemben, amikor nem akartál prédikálni? És azt feleltem neki: volt, nem is egyszer, amikor azt mondtam, Istenem, inkább azt választanám, hogy valaki más prédikáljon helyettem.

Ha megértettetek egy dolgot, ha Isten elhívott az ő munkájába, a szolgálatom kell jelentse a következetességet az odaadást és lelkesedést.

9) Kockázat és korlátok

A szolgálat, kedveseim, feltételezi a kockázatot. „*Van nekünk Istenünk, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó király! De ha nem tenné is*” (Dán 3:17-18).

Másrészt a szolgálatnak vannak bizonyos korlátai is. „*Az ötvenéves pedig vonuljon vissza a szolgálatot végzők seregéből, és ne szolgáljon többé*” (4Móz 8:25).

Látjátok, mi történt? Isten szólt a lévitákhoz, hogy 50 éves korban álljanak ki a szolgálatból és hagyják, hogy mások folytassák az ő munkájukat... Közismert a román baptista hagyományban egy testvér példája. Miután 40 évet szolgált ugyanabban a gyülekezetben, az évforduló ünnepélyen egy vezető testvér azt mondta neki: a következő 40 évben kell gondolnod egy helyettesítőre. Az illető ránézett és azt mondta: „Jobb nálamnál nincs. Másvalakit pedig, gyengébbet, miért hozzak?” (*derűtlenség a teremben*).

Kedveseim, az Isten munkája nem velem kezdődött el, és nem is velem fog majd befejeződni. Isten munkásként figyelembe kell vennem, hogy vannak bizonyos határok, de van folyamatosság is.

*Az alapelvek után, előadásának második felében, Ionel Tuțac a szolgálati modellekről beszélt.

(A román szöveg fordítását Raina Otto lp. ellenőrizte.)

A Szeretet szerkesztőségből is nyugdíjba vonult Antal Feri bácsi

„Köszönjük sokrétű munkáját. Testi-lelki erőt és jó egészséget kívánunk neki. Várjuk ezután is látogatását a szerkesztőségünkbe.”

S ajátos imaáhitatot tartott elnökségünk ez év március 9-én. A megbeszéléseink elején együtt imádkoztunk a búcsúzó testvérünkkel. Igét Borzási István tv. olvasott a Bírák könyvéből. Sámsonnak arról a győzelmről hallottunk, amikor egy számár állcsonttal 1000 filiszteust tett harc képtelenné, majd hirtelen rászakadt a szomjúság érzése és az Úrhoz kiáltott. Addig magának tulajdonította a példátlan győzelmet. Szükségében már látta, hogy az Úr az érdem. Amint Sámson 20 évig volt Izrael bírása, úgy Feri bácsi is 20 évig tevékenykedett nyugdíjasként a Szeretet szerkesztőségében. Ez mindannyiunk számára Isten kegyelme volt.

Kovács Gyula tv. közölte velünk, hogy Antal Feri bácsi ez év február 28-án letette szerkesztőségi munkáját. Aztán Gergely István elnök testvér méltatta az ünnepezt testvérünk tevékenységét. Megköszönte testvérünk kitartó fáradozását. Erejének megújulását kívánta, és kérte, hogy továbbra is segítse szerkesztőségünket, amiben csak tudja.

Az elnökség tagjai elkészítő kollegáinkkal (balról jobbra): Kovács Gyula, Gergely István, Kovács József, Antal Ferenc, Bálint Pál, Borzási István, Vass Gergely.

Majd Vass Gergely, a Szeretet folyóirat felelős szerkesztője szólt. Véleménye szerint Antal testvér áthozta a szövetséghez is a gyülekezete iránt tanúsított hűségét. Rendkívül sokat ért szakismerete, tapasztalata és a felkínált kapcsolatrendszere. Szívén viselte és figyelemmel kísérte különböző kiadványaink előkészítési szakaszait. Rendszerezetten és előrelátón dolgozott. Jelen volt a lap indulásától egészen mostanáig. Köszönjük sokrétű munkáját. Testi-lelki erőt és jó egészséget kívánunk neki. Várjuk ezután is látogatását a szerkesztőségünkbe.

Bálint Pál testvérünk még humorosan megemlítette: ha Feri bácsi szokásból leszáll a villamosról a szerkesztőség megállójában, nyugodtan jöjjön be hozzánk.

Ezt követően imádkoztunk, mindannyian hálát adtunk az elmúlt 20 évért. Bocsánatot is kértünk a munkában elkövetett tévedéseinkért és mulasztásainkért. Kezet fogtunk búcsúzó testvérünkkel, fényképet készítettünk vele, és jó hangulatban fogyasztottunk az ünnepelésre hozott finom süteményekből.

VASS GERGELY

Antal Ferenc: Égő szövétnek

Uram, szövétnek akarok lenni,
Világítani, mint gyertyafény
Azoknak, kiknek szívében
Még él egy szikrányi remény.

Uram, szövétnek akarok lenni,
Melyet nem rejt véka alá senki,
Melynek fényében az emberek
megtanulják egymást szeretni.

Égő szövétnek akarok lenni,
Melegíteni egy életen át,
Hogy a dermedt szívek
Megtalálják végre a Golgotát.

Uram, ha éltem mécsese kialszik,
Pályafutásom véget ér,
Legyek én is oly szövétnek,
Mely elégett másokért.

A Vallomás a kereszttől c. kötetből – 2007. Fotó: a könyv hátsó borítójának részlete.

CÍMVÁLTOZÁS

A Vezérfonalban szereplő adataim már nem aktuálisak, mert megváltoztak.

Új elérhetőségem a következő:

KELEMEN SZABOLCS DÉNES

Borla Nr. 234, com. Bocsa

Jud. Sălaj cod: 457046

Tel: 0754-080046 (orange)

Email: kszabi7@gmail.com

HIBAIGAZÍTÁS

A nagyváradi EVANGÉLIUM HANGJA RÁDIÓ magyar nyelvű adásaink időpontja

- kedden kb. 19.10-től 45 perces istentisztelet
- szerdan 19.30-tól 30 perces adás
- szombaton 19.30-tól 30 perc gyermekműsor

A műsorok szerkesztői: Bernáth Bálint, Nagy Ferenc és János Anita.

Közli: Zeffer Csaba

Ifjúsági szövetség

A mi Urunk, Jézus Krisztus nevében köszöntöm a Szeretet lap olvasóit. Hálás vagyok, hogy szánnak egy néhány percet a főbb eseményeink elolvasására és kérem a testvéreket, hogy ezeket az eseményeket hozzák imában a mi Istenünk elé! „Mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideigvalók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.” (2Kor 4:18).

Lehet sok szervezkedés kevés előrehaladással. A mi kérésünk, hogy Isten az ő kegyelméből adjon előrehaladást, növekedést a fiatalok életében. Annyi minden lekötő figyelmünket és a mulandó dolgok kiszívják erőnket, hogy megfelelkezünk az örökkévalókról és erőtlenné válunk. Kérjük Isten erejét, Szentlelkét; kérjük, hogy figyelmünket őreá fordítsa; kérjük, hogy megnyissa szemünket; kérjük, hogy áldja meg ezt az évet a fiatalok számára! Kérjük ezeket együtt!

Az év első felének főbb ifjúsági szövetségi eseményei

● Április 10 vagy 17-én *BaptiCup* név alatt, focibajnokságot szervezünk Aradon. A múlt évi pozitív tapasztalatok következtében szeretnénk, ha ebben az évben is sorra kerülne egy ilyen sportnap, amikor 10-12 helységről összegyűlnének énekelni, imádkozni és együtt sportolni. A hangsúly a hervadhatatlan korona megnyerésén van és ezért imádkozzunk!

● Május 1 a *Sólyomkövári táborban*. Hagyományosan a fiatalok május 1-ét a tavaszi megújuló természetben szokták tölteni, örvendezve egymásnak és gyönyörködve Isten munkájában. Ez alkalommal arra hívjuk az ifjúságokat, hogy töltsük együtt május 1-ét a Sólyomkövári táborban és közösen szervezzük meg a programot. Részletesebb

információkat lehet olvasni az ifjúsági honlapon.

● Május 7-9 között *Országos Ifjúsági Konferenciát* szervezünk Zilahon. Hálásak vagyunk, hogy a zilahi testvérek újból készek ekkora áldozatot hozni a fiatalokért! Szeretnénk erre az alkalomra nagyon jól felkészülni, nem

annyira szervezésben, hanem a térdeinken. A fiatalok között nagy szükség van egy ébredésre, ezt pedig nem lehet megszervezni, hanem ezért imában kell harcolni! Harcoljunk együtt az elveszett lelkekért! A testvérek értesítve lesznek a lelkipásztorokon keresztül is erre nézve.

● Június 4-6 között „*Ne add fel a reményt*” mottó alatt, missziós biciklitúrát szervezünk. Isten gazdagon megáldotta mindazokat, akik a múlt évben részt vettünk a „*Kornya nyomában*”-biciklitúrán. Ebben az évben is szeretnénk négy szilágysági gyülekezetben szolgálni, lelkileg építeni és épülni.

● *Imaéjszakák*. Az országos ifjúsági konferenciára gondolva, szeretnénk két

imaéjszakát szervezni – két különböző helyszínen – március és április hónapokban. Ezek az alkalmak szervezés alatt vannak, ezért a legfrissebb fejlemények az ifjúsági honlapon olvashatók.

● *Elmúlt események*. Ebben az évben már szerveztünk egy imaéjszakát Nagyváradon a Rogériuszi imaházban, január 22-én és egy sí-tábort az Aranyos völgyében, február 12-14 között. Ezekről az eseményekről lehet olvasni és képeket megtekinteni az ifjúsági honlapon: www.emabisz.ro Köszönöm a testvérek figyelmét és kérem, hogy rendszeresen imádkozzanak a felvetett imatémáinkért!

Testvéri szeretettel: DEÁK ZSOLT, Emabisz-titkár

Rogériusz-negyed – kiscsoportokban imádkoztunk a magyar ajkú emberekért és a helyi gyülekezet missziójáért.

Bondoraszói tábor

Hálásan tekintünk vissza a 2009-es évre és reménységgel indulunk 2010-ben, mint akik megtapasztaltuk a zsoltáros szavaival, hogy: „Sokat cselekedtél te, Uram Istenem, a te csodáiddal és terveiddel mi érttünk” (Zsolt 40,5).

Zsúfolt nyár volt a bondoraszói üdülőhelyen 2009-ben is: gyülekezetek szervezésében üdültek és táboroztak több, mint 500-an – hazai és magyarországi gyülekezetekből. A nyár elején a nagyváradi missziókerülethez tartozó lelki-

pásztorok és családjaik voltak együtt és az idén is szervezzük a közösségépítő alkalmat.

A múlt év tavaszán a követelményeknek megfelelően konyharendszert építettünk ki a főépület földszintjének átalakításával és két melléképület hozzácsatolásával.

Ha nyári táborozásokat tervezitek, szeretettel hívunk az örökzöld fenyők és ezerszínű lombhullatók között levő Bondoraszói üdülőbe. Bátorítjuk az évközi kihasználást is különböző alkalmak megszervezésére: pihenés, konferenciák, csendesnapok, hétvégek-gyerekek, fiatalok, felnőttek, családok testi és lelki felüdülésére.

BOROS JÓZSEF lp., Belényes - Méhkerék (Mo.)

Érdeklődni a következő címen:

0745 505 929 (Méhkeréken is van RO-Orange-jel)

Hétvégén: 06 20 775 0836 (Magyarországi baptifon)

Hétközben 0735 497.632 (E-baptifon)

e-mail: boros.jozsef.family@gmail.com

0743 957 312 (Boros Irénke)

Szilágysámson

Isten kegyelméből örömnépe volt a Sámson-i körzetnek, 2009. június 21-én Szilágysámsonban, amikor Mocsolyáról hárman öltözhettek fehér ruhába, olyanok akik szakítottak a világi élettel, megtértek, vallást tettek hitükről és Krisztusban való új életükről, Megváltójuk példáját az újszövetségi bemerítésben is követték.

Az ünnepi istentiszteleten vendégigehirdetőként Gergely István, mihályfalvai lelkipásztor, Szövet-ségünk elnöke hirdette Isten ígését a 2Móz 14:19-31, valamint a Róm 6:1-8 versek alapján. A bemerítési szolgálatot Gergely Pál lelkipásztor, a Sámsoni kör-zet ügyintézője végezte.

A képen láthatók balról jobbra: Gergely István,

Veres Imola, Tolnai Melinda, Tolnai Gyula és Gergely Pál.

A népes gyülekezet előtt Isten áldása nyilvánult meg az énekesek és a fűvösök, valamint más szolgálattevők szolgálatán is.

Legyen Isten gazdag áldása és kegyelme új hittestvéreink életén és munkásságán. **G. P.**

Látogatás székelyföldi roma közösségeknél – bemerítés Korondon

Hallottam korábban, hogy a tél a roma testvérek között a misszió nyara. Aztán én is tapasztaltam, hogy a téli hónapokban különösen jó lehetőség van arra, hogy elérjük testvéreinket. Életmódjukból fakadóan ilyenkor a legtöbben otthon vannak, mivel az idénymunkák csak a tavasz megér-kezésével kezdődnek el. Ez a felismerés vezette a roma-misszió vezetőit, hogy útra keljenek és meglátogassák azokat a gyülekezeteket, és induló közösségeket ahol az alapítványaik (Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány, és Fundatia Gypsy Mission Románia) támogatásával folyik a lélekmentés munkája.

Február 8-14 között 13 helyen tekinthettünk bele az ott folyó munkákba. A közösségekről Tóth Attila, Dohi Zoltán, Dóczi György és Gábor Rupí testvérek tájékoztatták a roma-misszió vezetőit. Nagy áldásokban volt részünk. Részt vet-tünk evangélizációs alkalmakon is. Estéről estére átélhettük azt a csodát, hogy megtérők jöttek előre a gyülekezetekben és fejezték ki azt a döntésüket, hogy ők az Úr Jézussal kívánnak tovább menni. Csodálatos volt látni azokat a testvéreinket is, akik az elmúlt években döntöttek Jézus Krisztus mellett, és ma már szolgálataikkal segítik a lelkipásztorok és missziómunkások gyülekezet építő, és gyülekezet-plántáló munkáját.

Ahogy egyik közösségből a másikba vitt utunk, úgy erősödött meg bennünk ismét, nem hiábavaló azok

munkája, akik teljes szívükkel és erejükkel, valamint anyagi javaikkal is készek a romák közötti munkát végezni.

Külön öröm volt látni a friss új közösségeket, ahol most jutottak el arra a döntésre többen is, hogy beálljanak Jézus követésébe. Fiafalváról és Havadról most voltak az első fehér ruhások, akik csatlakoztak a Makkfalváról érkezett testvérükkel a Korondi bemerítkezők csoportjához.

A missziós út utolsó állomása Korond volt. Február 14-én, vasárnap, a szép új roma imaház zsúfolásig megtelt, bemerítésre is sor került. Az alkalmakat Boros Róbert székelyudvarhelyi lelkipásztor vezette, az éneklést a szent-egyházi fiatalok csoportja. Igei gondolatokkal Kőszegi Dániel és Dan László a roma misszió vezetői szolgáltak, a bemerítést Gábor Rupí testvér végezte. A 14 fehér ruhás közül többen is bizonyosságot tettek elmondva szabadulá-sukat a bűn fogságából. Meghallgattuk Dóczi György lp. buzdítását is, aki örömmel számolt be arról, hogy az általa plántált havadi közösségből most merítkezett be az első öt személy.

Örömmel láttuk, hogy az Úr milyen nagy dolgokat tesz a székelyföldi roma közösségekben, és miként használja a misszióban a munkatársakat (vezetőket, lelkipásztorokat és missziómunkásokat). Minden áldásért egyedül Istené legyen a dicsőség!

ALAPÍTVÁNYI HÍRNÖK

AKIK HAZAMENTEK

Hideg, téli napon, február 2-án délután, a gyászoló családtagokkal, rokonokkal együtt sokan vettük körül **id. Seres Lajos** testvér koporsóját, akit a Teremtő hosszú élettel ajándékozott meg, 86 esztendővel, melyből 64 évet együtt töltött házasságban feleségével Kasza Irma testvérnővel.

Három gyermekük közül egy már előre ment az örök hazába. Az itt maradottak közt búcsúzott tőle a 7 unoka, a 7 dédunoka és egy ükonokája. Testvérünk 66 éven át jelentős tagja volt a baptista gyülekezetnek. A vigasztalás igéjét Szilágyi József kémeri diakónus tv. a Fil 1:21. és 23. versek alapján hirdette az istentiszteleten, Gergely Pál ügyintéző lelkipásztor a Jób 17:22, valamint a Zsid 13:8 alapján szolgált. Az elhunyt testvér nekrológiát a háznál unokája, Seres Győző olvasta fel. A temetőkertben mindkét igehidető a 2Kor 5:1 alapján tolmácsolta Isten üzenetét. Az összevont énekkar fenségesen szolgált mind a háznál, mind a temetőkertben. Munkálja és gyümölcsöztesse a Szentlélek a szívekben a hirdetett igéket és az Isten országának terjedéséért mondott imádságokat, a szeretetből tett szolgálatokat és fáradozásokat. **G.P.**

Február 28-án kísérte utolsó útjára **Buzle Debora** testvérnőt (született: Kondor) szeretett családja, a pusztaiújlaki gyülekezet és az elköltözött nagyszámú tisztelői. Megfáradva, gyengeségét zugolódás nélkül tűrve, jónak látta az Úr, hogy 84 éves korában, végleges

megpihenésre hívja haza. Isten vigasztaló igéit a következő lelkipásztorok hirdették: Papp Dezső (Zsolt 116:15), Giorgiov Adrián (Jn 14:1-4), Megyesi József (Zsid 13:7) és Borzási István (Mal 3:13-18). Együtt sírunk a sírókkal. **Dániel Zalán**

Szilágyiperecsen

A gyülekezet tagjai közül 2009. február 27-én **Boncidai Erzsébet** testvérnőt kísértük utolsó útjára, akinek az Úr 88 évet adott. A gyászos háznál 1Kor 15:12-20 alapján szólott az Ige, a temetőben pedig Fil 3:20-21 alapján. A vigasztalás igéit Borzási István lelkipásztor, illetve Balla Béla diakónus testvér hirdette.

2010. január 24-én **Boncidai Mihályné Irén** testvérnő koporsója mellett álltunk meg, aki 76 évet kapott az Úrtól ajándékba. Ebből több mint 40 évet szolgált az énekkarban! Az Igét Borzási István lelkipásztor a Mal 3:13-18 alapján hirdette, gyülekezetünk előljárójával, Józsa Sándor testvérral. A temetőkertben Balla Béla diakónus testvér szólott a Jn 5:24-29 szerint.

Február 11-én **Kulcsár Benjámín** testvér temetésén vettünk részt, ahol újból a Jn 5:24-29-ből volt hirdetve Isten igéje, Veress Efraim testvér és a helyi lelkipásztor által. A sírkertben 1Thessz 4:13-18 által szólott az Úr. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! **Borzási István**

Adományok a hegyközszentimrei imaház építésére

Hálás szívvel és tisztelettel köszönjük meg a gyülekezeteknek és magán személyeknek, akik áldozatot vállalva pénzükkel segítették a hegyközszentimrei imaház építését. Kívánjuk, hogy a mi gazdag Istenünk pótolja vissza többszörösen az ő háza építéséért küldött adományokat.

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel a Krisztus Jézusban.” (Fil 4:19).

Hálás szívvel és szeretettel a hegyközszentimrei gyülekezet nevében:

IFJ. SZABÓ MIHÁLY lelkipásztor és **NAGY MIKLÓS** előljáró

Az adományozók névsora: Pósalaka 200 lej, Rácz Károly (Biharpüspöki) 100, Biharszentjános 1000, Vajda 150, Sámson 550, Érszőlős 500, Bihar 2400, Belényes 700, Kolozsvár 2000, Király Barnabás 50, Mezőbaj 100, Szalonta 300, Tenke 100, Kovászna 120, Tárkány 200, Csokaly 100, Fenes 450, Lóna 500, Szentjobb 500, Szalárd 2200, Margitta 500, Ürmös 130, Kisgalambfalva 200, Szilágyiperecsen 2200, Magyar Etelka 50, Ipp 500, Zilah 500, Szilagyballa 1800, Goroszló 600, Szilágysomlyó 500, Kalotaszentkirály 500, Nagyvárad-Betlehem 1500, Hegyközszáldobágy 150, Biharfélegyháza 1100, Micske 500, Pestszentimre (Mo.) 825, Juhász József (Lecsmér) 200, NN (Belényes) 1260, Szappanos Lehel (Kisgalambfalva) 150, Tóth Józsefné (Szalárd) 200, Papp Katalin (Nagyvárad) 800, Kiss Zsombor (Nagyvárad) 300, Ferenczi József (Szalárd) 200, Csordás Imre (Szalárd) 100, Zsisku Ármin (Nvárad) 100, Balla Ferenc (Ausztrália) 300, Mikó Tibor (USA) 5200, Nagybánya 2000 lej.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. *Felelős szerkesztő:* dr. Vass Gergely. *Szerkesztők:* Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

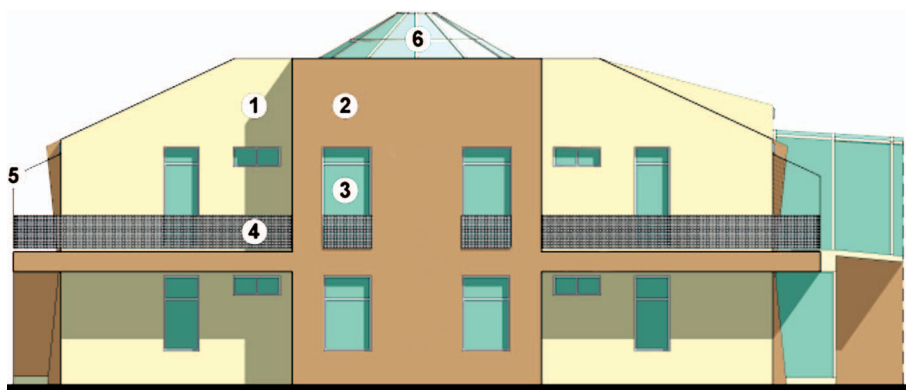
Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A szalárdi öregotthon újdonságai

Már az elmúlt években nyilvánvalóvá vált, hogy az öregotthonnak helyt adó épület felújításra szorul, de mivel csak bérliként használhattuk, csak a legszükségesebb dolgokra áldoztunk pénzt. Miután az épületet 2008-ban megvásárolta a Romániai Magyar Baptista Szövetség, egyre inkább előtérbe került a „hogyan tovább” gondolata, mivel két év múlva új standardok lépnek életbe, amelyeknek az ilyen jellegű intézmények meg kell feleljenek.

Miközben az öregotthon vezetősége kereste a lehetőségét annak, hogy az új feltételeknek eleget téve tudja felújítani a megvásárolt kastélyt, lehetőség adódott pályázat által európai uniós forrásokat igénybe venni erre a célra.

Az épület műemlék jellege viszont határt szabott a jelenlegi kastély átalakításának. Ahhoz, hogy mégis tovább működhessen az öregotthon és a pályázati lehetőséget is kihasználhassuk, a meglévő épület mellé egy új szárnyat

Látványter: az uniós támogatással építendő együttes nyugati homlokzata

kell felépíteni és a jelenlegi épület belső részét visszaállítani eredeti formájába, a két épületet pedig egy zárt folyosóval összekötni.

Az elmúlt év folyamán megírásra került a pályázat, amit kedvezően bíráltak el. Jelenleg a technikai tervek átvizsgálása van folyamatban és reményeink szerint a következő hetekben sor kerülhet a pályázat finanszírozását igazoló irat aláírására, azt követően pedig megkezdődhet az új épület megépítése.

Hisszük, hogy a mindenható Isten, aki eddig is napról napra gondoskodott szükségünkéről, most pedig ajtót nyitott a továbblépésre, képessé tesz arra, hogy elkészítsük ezt a felújítást-bővítést, hogy megfelelő körülmények között működhessen ez az intézmény, legyen egy olyan hely, ahol az idősek Isten közelségében készülhetnek a Vele való nagy találkozásra.

ZEFFER CSABA, titkár
(Filadelfia Noom Alapítvány)

A FILADELFIA FELHÍVÁSA

Atörvény értelmében ebben az esztendőben is felajánlhatjuk a személyi jövedelemadónk 2%-át non profit szervezeteknek – jövedelmi forrásaik kiegészítésére. A szalárdi **FILADELFIA NOOM öregotthon** vezetősége előre megköszöni azon testvérek szeretetét és együttérzését, akik az öregotthon javára szeretnének élni ezzel a lehetőséggel. Ezt 2010. május 15-ig, az éves globális jövedelemadó-bevallás leadásakor lehet megtenni egy nyomtatvány kitöltésével (a Szeretet-újságban található melléklet).

Név: FUNDAȚIA FILADELFIA NOOM - Sălard, Cod fiscal: 14258752

Cont bancar: RO52 BPOS 0500 3110 234R OL01

Azok a személyek is élhetnek ezzel a lehetőséggel, akik nem kötelesek a globális jövedelemadó-bevallás leadására. Köszönjük szépen előre is a támogatást! A *Filadelfia* vezetősége nevében: **MIERLUȚ JÓZSEF**

„Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket teljesen, és őrizze meg a ti lelketeket, elméteket és testeteket teljes épségben, feddhetetlenül a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. Hű az, aki elhív erre titeket; és ő meg is cselekszi azt. Testvéreim, imádkozzatok értünk is.” (1Thessz 5:23-25)

MEGHÍVÓK – GYÜLEKEZETI TALÁLKOZÓKRA

Szilágyperecsen

„Emlékezzél meg az ősidőkről!” (5Móz 32:7)

2010. augusztus 22-én a szilágyperecseni magyar baptista gyülekezet **100** éves jubileumát ünnepeljük. Augusztus 21-én, a vasárnapi ünnepet megelőzően, várjuk a szilágyperecsenből elszármazottak találkozója a nagyvilág különböző tájaira elköltözött testvéreinket, akik gyülekezetünk tagjai voltak az elmúlt évszázad során. Jöjjetek, emlékezzünk együtt!

Szeretettel: A SZILÁGYPERECSENI GYÜLEKEZET

Székelyudvarhely

Találkozni és ünnepelni hívjuk az egykori és jelenlegi székelyudvarhelyi magyar baptistákat 2010 augusztus 21-22-re. Az idén **100** éves a város baptista missziója, amely alkalomból szeretettel hívjuk a kedves testvéreket, barátokat, hogy együtt örüljünk hálaadással Istenünk jelenlétében. Jelentkezni **Boros Róbert** lelkipásztornál lehet, további információkért szintén itt:

E-baptifon: 0735 501081

E-mail: erboros@gmail.com